

SEREU ELS MEUS TESTIMONIS

Benvolguts diocesans

L'Ascensió de Jesús marca el final de la seva presència visible entre nosaltres i el començament de la missió de l'Església. Jesús, poc abans d'entrar en el misteri de Déu, simbolitzat en el núvol que li cobreix, va encomanar aquesta tasca als deixebles: "Sereu els meus testimonis" (Fets 1, 8). Obeint aquest mandat, aquells homes rudes i sense cap preparació, van marxar per tot el món llavors conegut transmetent a tots allò que havien viscut i contagiant per tots els llocs la fe en Jesús. Pere, Joan, i els altres apòstols no van cessar de proclamar amb la seva paraula i amb la seva vida que Jesús era el Messies de Déu i el Salvador de la humanitat.

Aquelles paraules de Jesús valen per a tots els temps; són sempre actuals. Cada persona que es converteix en seguidor seu rep també aquesta mateixa missió: "seràs el meu testimoni". El deixeble ha de proclamar el seu nom i cridar ben fort que només en Ell es troba la vida i l'esperança de l'ésser humà. Són paraules que en aquesta festa de l'Ascensió ressonen en les nostres oïdes com un mandat: Aneu, anuncieu, proclameu, doneu testimoniatge... Ho podem fer sense temor des de la nostra pobra experiència de tracte amb Ell, del seu amor i de la llum que suposa l'Evangelí per a les nostres vides. No és necessari molt més per a ser testimoni del Ressuscitat. No fan falta llargs estudis ni potents mitjans de comunicació. Basta la nostra pobra vida enamorada de Jesús per a contagiar també nosaltres la fe en Ell. És suficient amb viure el do preciós de la fe, que rebem en el nostre baptisme.

La missió és gran, perquè cada vegada són més les persones que desconeixen a Jesús i la seva paraula de vida. També per a aquells primers apòstols va ser immens el repte de proclamar l'Evangelí en el vast imperi romà. Ells, uns pobres pescadors de Galilea, uns jueus d'una regió sense importància en l'imperi, tenien la tasca de fer deixebles "de tots els pobles". Però res els va arrabassar l'entusiasme que procedia de la seva fe ni l'audàcia i valentia amb la qual es van dirigir a les grans ciutats de l'imperi a anunciar l'Evangelí. També a nosaltres ens demana el Mestre anunciar-lo en cada racó de les nostres ciutats, en el centre i en les perifèries. Som testimonis d'un goig que omple per complet el cor dels homes.

Però hi ha una cosa molt important i és que Jesús no és un personatge del passat. No som anunciadors d'una ideologia pasada de moda, sinó testimonis d'algú que està viu. Jesús va posar en mans dels seus deixebles l'anunci, però no es va retirar. No som els seus successors, perquè Ell continua present, acompanyant el camí de l'Església i animant el nostre testimoniatge amb la seva presència misteriosa. Amb la seva companyia podem aventurar-nos, com els primers deixebles, a ser els seus testimonis "a Jerusalem, a tota la Judea, a Samaria i, fins i tot, als confins del món" (Fets 1, 8).